

Modročervená světla tančila po bezvládném těle uprostřed silnice, protože auto zaparkovali v bezprostřední blízkosti. Nikdo ze záchranných týmů ještě nebyl na místě. Nad postavou se skláněl muž v županu a rytmicky jí stlačoval hrudník.

Kapitán Filip Bauer a jeho kolega poručík Tomáš Kraus vyskočili ze služební octavie. Dům, ke kterému dorazili, byl v plamenech. Ulice byla prázdná.

Oheň ještě umocňoval vedro, které i pozdě večer venku panovalo. Z útrob domu se ozýval dětský křik. Filip na místě zkameněl. Tomáš vystřelil vpřed. Vyhrnul si triko, dal si ho přes ústa a s rukou před obličejem vtrhnul do domu.

Filip zůstal stát a výjev sledoval. Pach spáleniny se ve vzduchu mísil se štiplavým kouřem a přivál mu vzpomínku, kterou se snažil dlouhé roky potlačit. Viděl plameny šlehající několik metrů nad střechu verandy, ale nebyl schopný reagovat. Hrdlo mu sevřel dobře známý strach a nohy mu vypověděly službu. Ve zdravé noze mu škubal sval.

Nějaký muž se prohnal kolem něj, div že ho nepovalil na zem, a taky se vrhnul do budovy.

Filip se snažil pohnout, ale nešlo to. Hukot ohně téměř přehlušil ostatní zvuky.

„No tak, dělejte něco!“ zakřičel na něho muž v županu. Tělo na zemi patřilo ženě. Ležela na asfaltu, ruce rozpažené, oči zavřené. Vypadala tak klidně. Filip sebou cuknul. Chtěl se rozběhnout, ale nohy ho zradily a tvrdě dopadl na kolena k bezvládné ženě. Drobné kamínky se mu zabodly do kůže. Najednou byl zase při smyslech. Automaticky vystřídal vyčerpaného muže ve stlačování hrudníku. Držel

tempo a snažil se nemyslet na to, co se děje v domě. Ve spáncích mu zběsile tepalo. Žena se rozkašlala, doširoka otevřené oči po něčem pátraly. Rukama šermovala kolem sebe. Chytila Filipa za rukáv a vši silou se vytáhla do sedu.

„Kde je Lucka?“ zachroptěla.

Filip se podíval k domu, z něhož se ozýval křik a pláč.

Žena zalapala po dechu. „Lucko... Lucinko!“ Ačkoliv byla před malou chvílí v bezvědomí, vyškrabala se na nohy a pospíchala k domu.

Filip ji s kulháním dohnal a chytil kolem pasu. Nemohl ji tam pustit. Uvnitř byl jeho kolega ještě s nějakým mužem. Modlil se, aby dítě dostali ze spárů ohně včas. Bezmocná matka se mu snažila vykroutit. Nehty mu zaryla do předloktí. Vrčela a křičela, jak jen jí hlasivky dovozovaly. Filip zesílil sevření. Oba upírali pohled k domu a hypnotizovali vchod, ze kterého se valil kouř.

„Najdou ji. Nebojte, bude v pořádku,“ ujišťoval ji, ale hlas se mu trásl. Moc dobře znal strach, se kterým žena právě bojovala.

Ze dveří se vyhrnul Tomáš s neznámým mužem. Ten nesl v náručí bezvládné tělíčko.

„Lucko!“ zakřičela žena a konečně se Filipovi vytrhla. Oba muži urazili několik metrů od ohně a padli s dívkou do trávy. Lapali po dechu. Tomáš kašlal a snažil se plíce naplnit čerstvým vzduchem.

„Lucko!“

Žena se rozběhla k dceři a kapitán vyrazil za ní. Sledoval bezradnou matku, jak dívku hladí po tváři. Kolébala se nad jejím tělíčkem a hystericky plakala.